

balzámem na nervíky. Jdete si jen tak s rukama v kapsách a jste. Vy a váš pes. Spolu, tady a teď. A je jedno jaký je počasí a taky to, že už je brzo tma. I když teď ještě v pátek, kdy chodím domů o fous dřív, stíháme začátek prochajdy za světla. Tentokrát to bylo výjimečně i ve čtvrtek, kdy jsem byla doma taky v tuhle dobu. Tali mazala s páníkem nakupovat a my si vyrazili s Rumíčkem do polí.

U rybníčků jsme potkali stofárdku z vedlejšího domu, která se nutně potřebovala družít. Jenže - je taky značně praštěná v projevu a asi výcvikem nedotčená, takže se chová jako trotl. A to Rumíček nerad. A taky jí to hnedkajc řekl. A pometlo stofárdí hnedle zjihlo, a "ano pane, ne pane, jak si přejete pane...." a vyvalila pupek. Asi na půl vteřiny, čímž to měla za vyřízený a opět tradáá, budu tě rasit. Nooo to teda nebudeš, smála jsem se v duchu. Hošíček jest proškolen od těžkýho kalibru a ten si taky zpracoval....takže i tebe zpracuje.... A jak já pomyslela, tak Rumíček učinil □. A když jsme se pak znovu sešli na začátku v polích, tooo už se nám děvenka trochu jinak chovala. A tím pádem jí Rumíček i žužlomíček půjčil.

Jak se dalo očekávat, byla z něj naprosto vyrvaná. A panička se nestačila divit. Protože prý fenku jinak míčky neberou. No jenže, tenhle byl jednak kradenej a to je vždycky jiná liga. A druhak! A to především - to byl ŽUŽLOmíček a ty vám doporučí 9 z 10 psůch □. Páč se dají báječně žvejkat, což vám udělá dobře, navíc si tím krásně masírujete dásně a to vám taky dělá dobře... takže suma sumárum, jsou prostě oblíbený. Už kolikrát se mi stalo, že se nějaký páníček podivoval, že se ten jeho chlupáč míčkem vůbec zaobírá, natož že je z něj tak unešenej.

Když jsem v dálce zahlídla naši spřátelenou labradůří smečku, zamávala jsem na jejich paničku a tak se holky připojily. Eby je hodná a něžná duše a příchod uragánu zvaného Ketty jí taky trochu rozfoukal rozložení karet. Protože i Ketty, stejně jako Tali, jen v umírněnějším podání, je trochu jiná liga a dosti často svým projevem něžnou Ebyнку převálcuje. Když ta si dožene jako první míček, tak ten spratek drzej mladej jí ho prostě čórne z kušny. A Eby jí ho dá a celým tělem a očima říká "Však mě to neva." Urputně jsem jí povzbuzovala, ať si to nenechá líbit, ať mladošku zmlátí... □. Ne, je to hodná labradoří holčička a nebude se zahazovat s takovýmdle smradem □. Chvíli tam všichni rejčili tak urputně, až se mi všichni tři opřeli do kolena. Pochopitelně do toho bolavýho, kam jinam. Aau.

Vzhledem k tomu, že tma se v tuhle dobu udělá dřív, než by mi bylo milo, tak jsme se

rozloučili, ať si to ještě s Rumíčkem užijeme v polích za světla a lépe se nám pracuje. A pracovalo se nám hezky. Zrzínek je spolehlivost sama, takže běhal a prohledával v naznačeném směru a vystavoval jak o život. Moc pěkný to bylo. Za odměnu jsme zašli k haldám a já mu tam házela balonek tu na jednu, tu na druhou haldu a on lítal a svědomitě nosil. Pak jsme chvíli hráli kopečkovou hru, protože tam to báječně běhá, ten míček a on to tam má rád. Už i Brtník tam s ním chodívá. Z toho mám radost. A vyprávěl, že ondynoj jak hráli, tak Rumíček odmítal nosit ty balonky, který neběžely trasou, kterou běhat mají. Jak to při dopadu odskočilo a spadlo na stranu, byl to ztracený míček. A jako na tenise by pro něj měl jít nějaký ten podavač ☐ . On coby hvězda kurtůch, přece nebude chodit do toho roští, či do kopřiv na druhý straně. Stál tam a vyzýval Brtníka, ať laskavě koná. No to si teda vybral toho pravýho ☐ ☐ ☐ . Dost živě je tam oba vidím ☐ .

Nám balonek běhal, tak jak má, takže my to měli cajk. Pak jsem míček zase zabavila a on měl za úkol být jen tak psem a šmejdit si po okolí. Chvíli ho to bavilo, ale pak s přišel pro nějaký ten úkol. Tak jo, pocvičíme si zastavování na dálku a ještě trochu toho chození do stran. A během toho jsme se propracovali skoro až myší louce a protože tam už bylo na cestě na chvíli světlo z dálnice, mohli jsme hrát na babu. Probábovali jsme se až na myší louku a.....

A já najednou měla pocit, že jsem se octla na blatech. Udělala se taková ta přízemní mlha a dost citelná zima a pochopitelně tma už jak v ranci. Zaposlouchala jsem se, ešivá neuslyšíme vytí psa Baskervilskýho a nevidíme jeho žhnoucí voči . Nic, jen na věži bimbali šestou a místo žhnoucích očí jsem před sebou měla Rumíčkův svítící obojek. Ale nepříjemně tam bylo stejně. Enemže to Rumíčkoví bylo jedno. Čekal akcičku nějakou balonkovou. Tak jsem mu jí dopřála. Pěkně jsem ho odložila a odešla do tmy. A balonek tam uschovala. Vrátila se... a modlila, aby ho taky našel. Vyslala jsem Rumíčka pracovati a jala se klepati kosu. Protože fakt se dělala zima čím dál tím větší. Hledal, hledal, pracoval, hledal aaaž našel a nadšenej se řítíl za mnou, pochlubit se a taky čekat na druhej díl. No jasně že. A protože mu to tak pěkně šlo, stihli jsme si to ještě párkrát zopáknout. To huž jsem se ale klepala jak drahej pes před sámouškou a tak jsem zavelela odchod.

Čekal nás pochod kolem hustýho křoví. A páč už i tady ty prasátka jsou, došlo i na hlasové cvičení a Rumíček si zacvičil štěkání na povel. Pravda, nemá při tomhle druhu štěkání takovej hrůzoplnej hlas jako měl Ešus, má spíš tak jako hlásek ☐ (Ale když hlídá, to je pak

úplně jinej zvuk ☐) . Nicméně to bylo jedno, šlo o to dát vědět, že tam jsme a ať se fšickní nebezpeční tvorové - klidí z cesty ☐ . Bezpečně jsme se dostali až do civilizace a u kostelíčka sv. Martina si na Rumíčkovu vyžádání stříhli trochu toho agilítění a dogdancingu. Mám vždycky radost, když si o to sám takhle řekne. Svědčí to o tom, že ho to baví a má rád, když spolu něco kutíme.

U naší oblíbený hospůdky ten kašpar rozesmál skupinku dam, která stála na terase a kouřila a ke který se radostně připojil a všem sděloval, že je skvělý, že se zase po tak dlouhý době vidí ☐ ☐ ☐ Je to prostě Družimír Obecný, no . Domů jsme dorazili skorem souběžně s Tali týmem. Tali se prý taky družila, protože paní pokladní po namarkování nákupu nelenila, opustila kasu a šla si jí pomudlat. Naštěstí byla z odolného materiálu, neb ... ano, Tali jí dala tečku, hubičku a voslintala jí. Inu co taky čekat od primitiva, že jo? ☐ .

Po odpoledni plném zážitků mohli jít chrápat na pelíšky a na nás čekal podvečer plný nakupování . Já bych radši taky bývala šla chrápat na pelíšek. Klidně s nima ☐ .